

V pondělí 9. dubna 2001 vystoupil Karel Plíhal, čerstvý držitel žánrové ceny akademie populární hudby, na zlínské Malé scéně. Začátek koncertu byl naplánován na sedmou hodinu večerní a s přimhouřeným okem by se dalo říct, že byl tento čas dodržen. Když lidé přicházeli do sálu, čekalo je menší překvapení: Karel se totiž zvučí sám a v tuto chvíli ještě stále seděl na pódiu a doladřoval poslední drobnosti na své aparatuře. Lidé tak naslouchali jeho improvizacím a na Karlovi bylo vidět, že se tím docela baví. Zhruba v 18:45 odešel do zákulisí, čímž mne zklamal, protože se z toho mohl vyvrbit docela netradiční začátek koncertu.

Nicméně na pódiu v zář reflektorů se po chvíli vrátil za potlesku zaplněného sálu. Svůj koncert začal instrumentálkou, jak už je u něj zvykem. Přestože se občas objevily drobné chyby v interpretaci, dokázal je vždy rychlou reakcí obrátit ve svůj prospěch. Případlo mi, že tento koncert odehrál v až nezvyklé pohodě, a pokud bych byl vůbec kompetentní jej hodnotit, řekl bych, že se ještě stále zlepšuje. (Z tohoto by si mohl vzít příklad mnohý začínající interpret!) Průvodní slovo bylo vtipné a svižné, komunikace s publikem skvělá. Divákům Karel vysvětlil, proč CD s písněmi Josefa Kainara (pracovní název Nebe počká), které mělo vyjít už k předloňským Vánocům, ještě nevyšlo, a slíbil, že celou věc napraví a zmíněné album již brzy spatří světlo světa. Prý asi tak k Vánocům...

A zároveň představil svůj nový zpěvník Karel Plíhal od A do Z, ale o tom až příště...